

Forfatter: Abel, Marie

Titel: BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-03-13)

Citation: Abel, Marie: "BREV TIL: Trier, Ernst Johannes FRA: Abel, Marie (1866-03-13)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 160. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000133.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Marie til Ernst Trier.
Vesterbro, 13. marts 1866.*

... Der er en ting, som jeg har tænkt så meget på i den senere tid, og som jeg så uhyre gjerne vilde; men jeg ved ikke rigtig, om det kan lade sig gøre; jeg vilde nemlig så gjerne gå til Herrens bord en gang i Vartov, helst en gang i påsken; det er blevet til et inderligt ønske hos mig; helst vilde jeg naturligvis gå der sammen med dig eller dog i al fald have dig med i kirken. Jeg har tænkt på dem derhjemme. Men er det dog ikke synd at lade sig afholde fra at gå, når man har mest lyst og trang, blot fordi det én gang er vedtaget som en gammel skik, at vi derhjemme skal følges ad ... én gang om året... Lad mig høre din mening ..., og mon du vil gå med mig.

Jeg vilde også så gjerne have, at du skulde prædike i Vartov langfredag; og det vilde din moder også. Tror du, at du kan det? Endelig havde jeg også sådan lyst til, at du skulde tale tirsdag aften i »Dansk samfund«. Du kunde jo fortælle en sagastump; det gør du så godt, og jeg er så vis på, at folk vilde blive glade ved s. 161det ... Det kunde være en hel vederkvægelse at få et frisk pust fra Vallekilde ...

Jeg har bedt din fader sende dig et exemplar af »Fædrelandet« tillige med »Illustreret tidende«; jeg vil nemlig så gjerne, at du skal læse et stykke af Birkedal med overskrift: »Et alvorligt spørgsmål«, så skal du se, hvor det er udmærket skrevet, og det er ganske som talt ud af ens hjerte ... Det er så forfriskende, når én en gang tager bladet fra munden, og det er dog den rene sandhed hvert ord, han skriver; men dygtig skarpt naturligvis. Det værste er, at det blad, hvori stykket står, naturligvis aldrig kommer for den unge prinsesses øjne; det skal de nok vogte sig for — og heller ikke for kongens eller dronningens. —

I søndags prædikede Grundtvig så dejligt og så forståeligt, så at jeg rigtigt kunde have godt deraf. Jeg er så glad, når jeg sådan en gang kan forstå ham, for jeg kan jo ikke fragå, at det er de allerfærreste gange, at det er tilfældet. I går fik jeg at vide, at det var fru Grundtvigs fødselsdag; jeg tog så derud og traf adskillige bekendte derude. Den gamle var så venlig og mild.

Ja, kære ven, hvor var det en hovedkulds tur, du var herinde i forrige uge! og dog var jeg så glad, at jeg fik dig at se; jeg havde troet at skulle se dig forknytt og træt; men i det sted synes jeg, at det var længe siden, jeg havde set dig så frimodig og glad.

På torsdag er Frits, Ida og jeg indbudte til Nørregårds ... Det er deres bryllupsdag den dag ... Nu er det jo afgjort, at Bågå følger med Nørregård til Jylland; det er meget godt ...

Husk, når du kommer herind at tage Holger Danskesangene med til mig; jeg vil så gjerne låne dem ...

Ønsk Peder Frederiksen og hans kone til lykke fra os med deres lille søn! ...